

Οί καπνοπώλαι ἔτον Σουμαδάκια
μέ τρακατροῦκες καὶ παλαμάκια.

Νέον ἄσμα τοῦ καιροῦ
καπνοπώλου φλογεροῦ.

Ἐ! μουζικα ἀβάντι... πάλι τ' ὀκτώ καὶ δύο!
ἔμπρὸς λοιπὸν τὰ δράμια, ἔμπρὸς ἡ ζυγαριά...
Ζήτω τοῦ Δεληγιάννη, παιδιᾶ, τὸ Ὑπουργεῖο.
Ζήτω, μωρέ, ἡ Πόλις καὶ ἡ ἐλευθεριά.
Θαλασσ' ἄς γίνουν δλα καὶ τίποτα μὴ μείνη...
τὸ τέσσαρά μας κ' ἓνα καὶ πάλι περνοδίνει.

Ἄς σπάσωμε χαβάνια, ἄς καψῶμε πακέτα,
βαρεῖτε τῆς καμπάναις, στηλώσετε παντιέραις,
ἔστο χέρι του καθένος ἄς πάρη μιὰ ρουκέτα,
κ' ἀρχίσετε ζουρνάδες, νταούλια καὶ φλογέραις.
Ἐμπρὸς ἔστον Δεληγιάννη μέ τὰ παληὰ χαβάνια,
μέ ὄωρα μέ μπαξίσια, μέ πούρα, μέ στεφάνια.

Οἱ Βούλγαροι κοντεύουν νὰ πάνε καὶ ἔστην Πόλι,
τοῦ Πινδου καὶ τῆς Ὄσσας σκεπάζουν τὰ βουνά,
μὰ πὶὸ πολὺ γιὰ τοῦτο χειροκροτεῖτε ὅλοι,
χωρὶς ὀκτώ καὶ δύο δὲν πάμε πουθενά.
Ἐμπρὸς ἔστον Δεληγιάννη μέ βαδίσμα ταχύ,
κ' ἔπάνω του ἄς πέφτουν κουφέτα σὰν βροχή.

Ἐσώθη πιά τὸ ἔθνος... χραις κ' ἰ πανηγύρι,
γιὰ παίξει, μουζικάντη, τὸ λ ι γ ε ρ ὸ ν σ π α θ ῖ...
ὁ κάθε καπνοπώλης τὸν Τζάμικο ἄς σύρη,
κ' ὁ κόσμος ἄς χαλάσῃ κ' ἄς ἀναστατωθῇ.
Ἐμπρὸς λοιπὸν, βαρεῖτε Πλακιώτικο νταούλι,
ἔμπρὸς ἔστον Δεληγιάννη, ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι.

Ἴδου!... κ' οἱ πρόγονοί μας τοὺς τάφους των ἀφίνουν
τὴν νέα σωτηρία τοῦ ἔθνους των νὰ δοῦν.
κ' αὐτοὶ μαζί μέ ὄλους ὀκτώ καὶ δύο πίνουν,
καὶ μέ τοὺς καπνοπώλας χορεύουν καὶ πηδοῦν.
Ζήτω τ' ὀκτώ καὶ δύο κ' ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη
κ' ἔμπρὸς ἔστον Δεληγιάννη μέ βαδίσμα ταχύ.

Τέτοια μεγάλη νίκη, μιὰ τέτοια σωτηρία
ἄπ' τὸ εἰκοσιένα δὲν εἶδε ἡ Ἑλλάς!
αὐτή, μωρέ, θὰ μείνη ἔστης γῆς τὴν ἱστορία...
Ζήτω λοιπὸν κ' ὁ Ρώμας καὶ ὁ Ζυγομαλάς.
Ζήτω τ' ὀκτώ καὶ δύο, ἀναψίτε τρικέρια,
κ' εὐθύς τὸν Δεληγιάννη σηκώσετε ἔστα χέρια.

Ἐπιστολὴ Βασιλική,
παραπολὸ σημαντικὴ.

Ἀγαπητὴ πρωθυπουργέ...

Μ' ἔγραψατε ἔσχατως
πῶς κάποια Φιλιπούπολις ἤλωθ' ὑπὸ Βουλγάρων,
πῶς ἐσηκώθη ἄγριον ὀλόκληρον τὸ κράτος,
ὅτι καὶ πάλιν πόλεμον γυρεύει ἄρον ἄρον,
κ' εἶναι ἀνάγκη τάχιστα νὰ ἔλθω εἰς Ἀθήνας,
διότι νέας ὁ χειμῶν ἐγέννησεν ὀδύνας.

Ἄλλ' ὅμως σὰς παρακαλῶ κ' ἐγὼ νὰ μοῦ εἰπῆτε
πῶς καὶ γιὰτὶ εὐρίσκεται τὸ ἔθνος ἔστο ποδάρι;
ἡ Φιλιπούπολις αὐτὴ γνωρίζετε ποῦ κεῖται,
καὶ διατὶ ὁ Βούλγαρος ἐξαίφνης νὰ τὴν πάρη;
Ἐχει τὸ ἔθνος κ' εἰς αὐτὴν δικαίωμα κανένα,
καὶ ποῖα δικαιώματα σαφῆ καὶ ὀρισμένα;

Οὐχ ἤττον σὰς παρακαλῶ, πρὶν φθάσω εἰς Ἀθήνας,
μὴ, πρὸς Θεοῦ, κηρύξετε τὸν πόλεμον ἀκόμη,
μὴ κάμετε, παρακαλῶ, πολεμικοὺς πυρῆνας,
κ' ἄς γίνουν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἄλλοι Ἀστυνόμοι.
Καθόλου δὲν μ' ὀφέλησαν ἐφέτος τὰ λουτρά μου,
ἐν τούτοις ὅπως πάντοτε, σὰς ἔχω ἔστην καρδίᾳ μου.

Τοῦ Τρικούπη γράμμα,
φθάσαν ἐν τῷ ἄμα.

Θεόδωρε...

Τί σκέστεσθε διὰ τὴν Βουλγαρίαν;
θὰ κάμετε τὸν πόλεμον; καὶ πότε, ποῦ καὶ πῶς;
ἔστα ὄπλα θὰ καλέσετε καὶ σεις τὴν ἐφεδρεία;
ποῖα ἡ γνώμη σας σ' αὐτὰ καὶ ποῖος ὁ σκοπός;
Πολὺ φοβοῦμαι κατ' αὐτὰς ἐν μέσῳ τόσοσ ὄσλου
μὴν πάθετε μαλάκυνσιν δεινὴν τοῦ ἐγκεφάλου.

Ὅμως ἐγὼ πρὸς χάριν σας ἔστην τόσην παραζάλην
ἀφίνω τὸ ταξιδί μου καὶ φθάνω ἔσπευμένως,
τὰ πρὶν Καπνοκοπήρια ν' ἀναυστήσω πάλιν,
νὰ σώσω Σέ, τοὺς ὄπουργοὺς, καὶ ὀλόκληρον τὸ γένος.
Κάθισε κάτω, κ' ἔρχομαι ταχύς ἀπὸ Λονδίνον...
Τρικούπη, πρῶην ἐνδοξος Πρωθυπουργός Ἑλλήνων.